

Bwandafonds

Nieuwsbrief 13, juli 2014

Beste vrienden, familie, donateurs en andere belangstellenden,

Zeven jaar reeds steunt het Bwandafonds op bescheiden wijze de activiteiten van de Bannabikira (dochters van Maria) in Oeganda. Hun pogingen kinderen een goede, veilige en gezonde toekomst te bieden middels scholing zijn meer dan honderd jaar geleden in gang gezet door Cato Verkleij (mother Mechtilde) en Aagje Wesselingh (sister Francis). Elders in deze nieuwsbrief kunt u lezen dat onze financiële en morele steun in goede aarde valt.

In die zeven jaar is het aantal vaste donateurs geleidelijk teruggelopen, terwijl het aantal incidentele giften hetzelfde bleef of zelfs toenam. Velen van ons zijn overtuigd van de noodzaak iets van onze welvaart te delen met mensen die minder kansen en mogelijkheden hebben. Tegelijkertijd worden er steeds meer vragen gesteld over het hoe en aan wie die steun gegeven moet worden. Het Bwandafonds heeft er steeds voor gekozen aan te sluiten bij wat de Witte zusters (toen) en de Bannabikira (nu) vroegen.

Nu het bestuur – een deftig woord voor een clubje betrokken mensen – uitgebreid is met drie jonge leden die de initiatiefnemers op den duur zullen vervangen, is er veel gesproken over vernieuwing, modernisering en grotere betrokkenheid van jongeren. Ook de nieuwe generaties kunnen een bijdrage

leveren aan wat ooit missiewerk werd genoemd maar in feite al lang ontwikkelingswerk in de brede zin van het woord is. Zo willen we in de toekomst ook de activiteiten voor de doofblinden in Bwanda steunen. De zeer specialistische school voor deze kinderen met een dubbele beperking heeft nog veel middelen nodig. Met het oog op betere communicatie en betrokkenheid heeft Nico Wesselingh alvast een website gebouwd www.bwandafonds.nl waar alles te vinden is over achtergrond en doelstelling van het Bwandafonds en over de activiteiten en ontwikkelingen in Oeganda, een land vol mogelijkheden en gevaren.

Door maandelijks een kleine bijdrage over te maken op de rekening van het Bwandafonds (Zie verderop in deze nieuwsbrief voor alle bankgegevens) helpt u kinderen in Oeganda letterlijk op weg naar een betere toekomst.

Joke Linders

Frank Velthuisen vertelt over zijn bezoek aan Bwanda in februari 2014.....

It is a small world after all...

Toen ik Marloes Wesselingh in 2005 leerde kennen, was ik net aangenomen om voor 4 jaar in Oeganda voor War Child te gaan werken. Na 4 jaar verliet ik Oeganda, Marloes en ik kregen een relatie en ondanks de warme banden kwam een bezoek aan Oeganda er lange tijd niet van, tot begin van dit jaar. War Child vroeg mij te helpen met het aanpassen van bestaande programma's om deze toegankelijk te maken voor kinderen met een gehoor beperking. Dit is samenwerking met Nederlands expertise center Kentalis en diverse Oegandese doven-organisaties. Zodoende vertrok ik dus op 24 januari jongstleden voor 2 weken naar Oeganda, maar geen idee hebbende dat Bwanda een bijzondere rol zou gaan spelen tijdens dit bezoek.

Tijdens de bijeenkomsten leerden organisaties van elkaar en werd er uitgebreid gediscussieerd over hoe de programma's inclusief te maken. Discussies gingen oa over het stigma op kinderen met een beperking, discriminatie & verwaarlozing, identificatie, communicatie, medische (on)mogelijkheden etc. etc. Ook kwam capaciteits-opbouw ter sprake en zo kwam een samenwerking tussen Kentalis en de Oegandese universiteit Kyambogo ter sprake. Zij ontwikkelen en testen een 1 jarig 'distance learning' diploma voor social workers & docenten in het begeleiden van kinderen die doof-blind zijn.

Terrein van de school voor doven in Bwanda

Mijn interesse was direct gewekt, wat zijn de kansen voor een kind dat zowel doof en blind is in Oeganda? Hoe communiceer je met een kind dat doof-blind is? Al snel begreep ik dat de kansen voor deze kinderen minimaal zijn, maar dat er, heel voorzichtig, goede ontwikkelingen zijn. Mij werd verteld dat de studenten van het programma praktijkmomenten hebben in de omgeving van Masaka waar doof-blinde kinderen en hun families getraind worden. Het leek ons belangrijk contact te leggen, om zo ook een verwijs-mogelijkheid te hebben mocht War Child doof-blinde kinderen identificeren.

Frank in gesprek met Zr Angela

Bij het delen van contacten begon het onwaarschijnlijke te dagen, ik kreeg de naam van een zuster, een route-beschrijving naar Bwanda, het kon bijna niet anders dat diegene zich over deze kinderen ontfermen, dezelfde zusters zijn waar ik via Marloes al zo vaak van had gehoord en het boek van had gelezen... Gezien mijn link met Oeganda had ik zeker verwacht ooit eens bij een bezoek met Marloes de zusters te bezoeken, maar dat ik beroepshalve in Bwanda uit zou komen, nee dat ik niet gedacht! Met vriendin en collega Ans de Jager reisden we over Masaka Road naar Bwanda voor een kort bezoek. In Bwanda aangekomen, bleek al snel dat er geen kinderen aanwezig waren op school ivm de school vakantie, dus gingen we maar op zoek naar Sister Immaculate Rose, het hoofd van de school. In het kantoor van de zuster hebben we even introducties gedaan en begonnen de oogjes van de zuster te glimmen toen ik de familie geschiedenis noemde. Vervolgens kregen we de nodige informatie van de zuster.

In 1996 is de St Mark VII School for the Deaf ¹ opgericht met 12 dove kinderen. Op het moment volgen 200 dove kinderen onderwijs in Bwanda. Tijdens deze periode van onderwijs in de kostschool, kwamen er regelmatig gevallen voor van dove kinderen die na verloop van tijd hun zicht verloren. Dit bleek het gevolg te zijn van het syndroom van Usher, wat leidt tot doof-blindheid. Wegens gebrek aan kennis werden deze kinderen terug naar de familie gestuurd. In 2009 is er echter besloten om een speciale afdeling in de school op te richten voor doof-blinde kinderen. Met behulp van Sense International zijn er zusters naar Kenya afgereisd om een bestaand centrum voor doof-blinde kinderen op te zoeken en daarvan te leren.

Vervolgens is er met hulp van Sense International het centrum in Bwanda gebouwd, wat in 2010 geopend is. De unit begon met 8 kinderen, inmiddels zitten er 20 kinderen full time. De intake leeftijd is tussen de 4 tot 8 jaar en de verwachting is dat kinderen tot hun 16de mogen blijven. In de school vakanties vertrekken de kinderen weer naar hun familie. De identificatie van de kinderen wordt door stagiaires/vrijwilligers van Kyambogo University uitgevoerd. De unit heeft 4 docenten en 2 ondersteunende personeelsleden. Gezien de intensieve begeleiding die de kinderen nodig hebben wordt dit als minimaal beschouwd. Voor ieder kind wordt een leerplan ontwikkeld. Voor de communicatie wordt een vorm van gevoel-gebarentaal gebruikt. Het onderwijs kan in 3 categorieën ingedeeld worden:

Klaslokaal groep 1 van de school

1. Activities of Daily Living

Alle kinderen leren diverse dagelijkse handelingen, zoals zelfstandig van sanitaire voorzieningen gebruik maken, eten, naar bed gaan e.d. maar bv ook spelen.

2. Pre Academics

Er zijn enkele leerlingen met zeer beperkt zicht. Dmv of braille of gebarentaal worden pogingen ondernomen om regulier onderwijs aan te bieden.

Werkstukken van de leerlingen

3. Pre Vocational

De leerlingen worden simpele vormen van beroepsonderwijs bijgebracht worden. Wij hebben voorbeelden gezien van het vlechten van matten met lokale materialen en het rijgen van kettingen.

Veel doof-blinde kinderen worden gevonden in verwaarloosde toestand en hebben daardoor diverse medische klachten. De familie wordt betrokken in het behandelen van deze klachten. Ook maakt het personeel in de vakanties huisbezoeken om de situatie van de kinderen te bekijken en de ouders informatie te geven. Veel kinderen blijken zelden tot nooit het huis verlaten te hebben, enkele in die mate dat bv hun beenspieren niet ontwikkeld zijn en moeten leren lopen. Ook zijn er gevallen bekend dat kinderen zo verwaarloosd worden dat het kind overlijdt. Kinderen die het wel overleven lopen veel risico op (seksuele) mishandeling. Kortom het is een geweldig initiatief van de Bannabikira zusters om zich te ontfermen over deze kinderen. Zij kunnen daar best een duwtje in de rug bij gebruiken...

Frank Velthuizen

Zie voor een informatief filmpje:

<http://www.senseinternational.org.uk/news/new-sense-international-uganda-video>

[1](#) De naam van de school verwijst naar de bijbel Mark 7:31-37 Jesus Heals a Deaf Man

Then he returned from the region of Tyre and went through Sidon to the Sea of Galilee, in the region of the Decapolis. And they brought to him a man who was deaf and had a speech impediment, and they begged him to lay his hand on him. And taking him aside from the crowd privately, he put his fingers into his ears, and after

spitting touched his tongue. And looking up to heaven, he sighed and said to him, "Ephphatha," that is, "Be opened." And his ears were opened, his tongue was released, and he spoke plainly. And Jesus charged them to tell no one. But the more he charged them, the more zealously they proclaimed it. And they were astonished beyond measure, saying, "He has done all things well. He even makes the deaf hear and the mute speak

En wat doen ze in Bwanda met de ontvangen gelden?

Zoals gebruikelijk doen we ook in deze Nieuwsbrief verslag van de contacten met de Bannabikira Sisters in Oeganda. Onze officiële contactpersoon daar is Sr. Catherine Nakatudde ofwel Cate. Zo noemen we haar sinds zij zeven jaar geleden in Nederland op bezoek was. Hoewel zij op dit moment werkt aan een theologisch promotieonderzoek in Kenya, vervult ze tijdens de vakanties trouw de communicatie voor het Bwandafonds.

Cate incasseert niet alleen de gedoneerde gelden maar verdeelt ze over de verschillende projecten en onderhoudt de contacten met de kinderen/studenten die een persoonlijke bijdrage krijgen. In al haar brieven is steeds sprake van grote dankbaarheid voor *'the love and concern you show us. Already for many years, at Christmas, we receive your donations for the retired sisters, the needy children and the St. Theresa Primary School that was started by mother Francis de Borgia.'*

Het voorbije jaar 2013 was om verschillende redenen moeilijk. Maar van liefst zes leden moest de congregatie afscheid nemen vanwege hun overlijden. Onder hen het hoofd van een van de beste scholen in Masaka. Ook de inbraak in de St. Theresa Primary School gedurende de zomervakanties had rampzalige gevolgen. Het weinige geld dat nog in kas was plus de enige goed werkende laptop werden ontvreemd. Sr. Namukasa Theopista, het hoofd van die school, werd er wanhopig van. Hoe moest ze nu aan de examenopgaven komen voor de zestig leerlingen van groep zeven?

Gelukkig viel de donatie over 2013 royaal uit. Mede dankzij de collecte in de Dominicuskerk in Amsterdam en de support van de Soroptimisten Kennemerland Zuid kon zo'n 4500 euro worden overgemaakt. Sr. Cate reageerde vrijwel meteen. *'Thank you so much for the wonderful donations you made. We are very grateful to you all. I saw your message last week but the internet failed me, so I couldn't inform you that we received the money. I am going to tell all parties and see how it will be divided. We will certainly take into account your wishes about the division of the money for the St. Teresa-school and the other projects. Thank you so much. All the recipients will be very happy. Please convey our best regards to all our donors. God bless you. Sr. Cate'*

De jaarlijkse afrekening over de besteding van de gelden hebben we inmiddels binnen. Sister Theopista liet weten dat 30 leerlingen een eerste graad wisten te halen en 29 leerlingen een tweede graad. Dankzij de donaties van het Bwandafonds kon zij drie nieuwe computers aanschaffen en zijn de slaapzalen voor de kostschoolleerlingen opgeknapt. Sister Cate stuurde nog een gedetailleerd verslag over de voortgang van enige kinderen:

Ayebale is now in a secretarial school
2nd Year

Tereza is in senior 1, **John** Kasaali in primary 7 and **Ssali** in primary 5

Fred Binomugisha in Katigondo National Major Seminary 3rd Year
Namayanja Rose in senior 5

Nalutaaya is working and planning to upgrade, just as **Adera** Tusiime and **Yovita**

John Nkwangu is in a technical school and **Auden** Musule in a laboratory school at Kitove Hospital, **Naluyinda** Prossy is working as a nurse and planning to upgrade. **Susan** and **Denis** are doing well. Their places

have been taken over by **Aloysius Kato** and **Joana Ntwirenabo**.

Van **Nkwaju John** en **Musule Aiden** ontvingen we een persoonlijke dankbetuiging die hieronder te vinden zijn.

NKWAJU JOHN,
C/o P.O. BOX 1025,
MASAKA,
UGANDA (EAST AFRICA).

14th January, 2014

MUSULE AIDEN
C/o ST. JOSEPHS HOSPITAL KITOVU
MEDICAL LABORATORY SCHOOL
P.O. BOX 524 MASAKA,
UGANDA (EAST AFRICA).

12th January 2014

TO;
RIET NOUWENS
HERENMAKT 25
1013 EC-AMSTERDAM
THE NETHERLANDS.

Dear Madam,

RE: LETTER OF APPRECIATION

Let me take this opportunity to thank the good Lord for keeping you alive up to now. I would like to express my heart felt thanks to you for the financial support you have rendered to me while catering for my tuition.

As per now, I am taking a course in Brick Laying and Concrete Practice where I am gaining skills in Building. I hope to complete the course in two years time, God willing. Once again, thank you so much dear Madam for all the support.

Yours faithfully

NKWAJU JOHN.

APPRECIATION
the great continuous support you have
academics.
one year to complete my course of
from the above mentioned Laboratory
I be able to complete my Diploma
shed dreams come true through all
teful.

Hallo, ik ben Tessel Linders, een nieuw lid van het groepje mensen dat het Bwandafonds aanstuurt.

Ik ben de oudste dochter van Joke Linders en een nichtje van Riet Nouwens, die zich over enige tijd terug willen trekken uit het bestuur van het Bwandafonds. Via hen heb ik de afgelopen jaren met veel interesse meegedeeld met het ont- en bestaan van het Bwandafonds. Niet gehinderd door enige kennis van Oeganda en/of (ontwikkelings)hulp probeer ik me als bouwkundige, gespecialiseerd in beheer en hergebruik, een beeld te vormen van wat er in Bwanda gebeurt en hoe ik daar een bijdrage aan kan leveren.

Geschoold aan de TU in Delft, heb ik geleerd analytisch te kijken en structuur aan te brengen waar die ontbreekt teneinde de gestelde doelen te bereiken. Dat klinkt heel wat voor 'ons cluppie' maar toch. Wie met enige afstand kijkt, ziet een betrokken groep mensen die in een paar jaar tijd meer dan een modaal jaarsalaris verzamelde voor mensen in Bwanda. Geen geringe prestatie en een wezenlijke bijdrage aan het welzijn en de scholing van kinderen.

In de eerste bestuursvergadering die ik bijwoonde, spraken we over de aarzeling van sommigen om bij te dragen aan een missie met een christelijke signatuur. Dat is niet het gevoel dat ik bij Bwanda heb. Bwanda is eerst en vooral een school, een plek om (op) te groeien, te leren en ontwikkeling op te doen. Wel ben ook ik op zoek naar of en zo ja, hoeveel/welke westerse waarden daarin mogen worden doorgegeven. Mogen/kunnen we daar op sturen? Vanuit mijn vak ben ik ervan overtuigd dat het belangrijk is om te bouwen (zowel fysiek als overdrachtelijk) volgens lokale gewoonte en met lokale

middelen als je wilt dat iets langer meegaat. Alleen dan zal er ook onderhouden (kunnen) worden. Tegelijk ben ik vanuit mijn bouwkundige achtergrond gewend om te sturen op het bereiken van doelen

Met veel interesse volg ik de recente publicaties van Rutger Bregman <https://decorrespondent.nl/1161/dit-unieke-onderzoek-laat-zien-wat-er-gebeurt-als-je-een-arme-indiaan-zomaar-6000-dollar-per-jaar-geeft/93810121218-aa7b90b2> over de invloed van middelen (geld) op welzijn en ontwikkeling van mensen. Hoewel zijn publicaties uitgaan van een westers georiënteerde wereld, geloof ik in de geldigheid van het principe dat de beschikbaarheid van middelen het vermogen van mensen om zich te ontwikkelen en goede keuzes te maken, vergroot. Daar wil ik graag aan bijdragen.

Ik ben heel benieuwd wat de combinatie van dit uitgangspunt en mijn drang tot sturen op doelen me de komende jaren aan inzichten in deze voor mij nieuwe wereld brengt.

Tessel Linders

Beste vrienden van het Bwandafonds,

Dit voorjaar heb ik mij aangemeld bij de organisatie van het Bwandafonds om zo mijn steentje te kunnen bijdragen aan dit mooie initiatief. Door de positieve verhalen van Frank Velthuisen en Marloes Wesselingh die zelf in Uganda zijn geweest, werd ik enthousiast. Zelf ben ik nog nooit in Afrika geweest, maar daar gaat het er nu zeker van komen. Ik wil graag met mijn eigen ogen zien hoe het zaadje, dat Cato Wesselingh lang geleden heeft geplant, nog steeds bloeiende is. Mijn verbintenis met Cato loopt via de tak Jan Wesseling en Huberta Kaptein en mijn opa Bram Wesselingh. Ik vind het een zeer bijzonder familie initiatief en ik hoop dat door meer bekendheid onder familie het Bwandafonds nog meer kan betekenen voor de ontwikkeling van kinderen in Uganda.

Groetjes, Sofie de Groot

Over open data.

Er is een nieuw toverwoord in de ontwikkelingssector en dat is *open data*. Daarmee wordt bedoeld het publiek maken van informatie over ontwikkelingshulp maar dan in gestandaardiseerde vorm. In 2008 hebben donoren en internationale instellingen hierover afspraken gemaakt, International Aid Transparency Initiative (IATI) genaamd. Op de website openaidsearch.org kun je zoeken naar projecten per land, sector, organisatie en hulpbedrag.

Het zal duidelijk zijn dat deze aanpak helpt om tot meer onderlinge afstemming te komen maar ook dat de data gebruikt kunnen worden voor het stellen van vragen over waarom sommige hulp op een bepaalde manier georganiseerd wordt, m.a.w. kritisch gevolgd. Volgens van de Sande, projectleider bij Buitenlandse Zaken gebeurt dat nog te weinig door burgers en door b.v. journalisten.

Naast het verantwoorden van uitgaven en projecten is het idee dat straks ook meer inzicht gegeven kan worden in hoeverre bereikt is wat men probeert te bereiken. Natuurlijk betreft het hier grootschalige vormen van hulp waar de overheid bij betrokken is en waarin het Bwandafonds geen plaats heeft.

Dat neemt niet weg dat het Bwandafonds donateurs en andere betrokkenen graag van tijd tot tijd wil laten weten waar hun bijdragen terecht zijn gekomen in de afgelopen periode (2008-2014).

Zoals bekend is onze bijdrage bestemd voor drie items:

huisvesting oudere zusters, de Theresa Primaryschool, en schoolgaande en studerende kinderen.

Voorop staat de ondersteuning van onderwijs, welbeschouwd de core-business van de Bannabikira sisters.

Het beschikbare bedrag wordt jaarlijks gelijk verdeeld over deze drie.

Het bedrag bestemd voor de huisvesting van oudere zusters, het Sanatorium genoemd, werd tot nu toe ondergebracht in een spaarfonds. Met bouw kan pas gestart worden als het benodigde bedrag beschikbaar is. Recentelijk hebben wij als fondsbestuur besloten deze bijdrage af te bouwen en waardoor meer geld beschikbaar komt voor onderwijs aan kinderen met een beperking.

In de eerste jaren is het gedoneerde geld vooral besteed aan (gedeeltelijke) reparatie van lekkende daken, schilderwerk.

Vervolgens kon met behulp van onze donatie ramen en deuren worden aangeschaft voor de dringend noodzakelijke nieuwbouw van huisvesting voor vrouwelijke onderwijskrachten.

In 2013 werden drie computers aangeschaft (tot nu toe 1 pc per 112 kinderen) en konden herstelwerkzaamheden gedaan worden aan de jongenslaapzaal.

Tien tot 15 kinderen, waarvan enkele ouderloos worden/werden geholpen bij het financieren van hun opleiding.

Bij gelegenheid van het 100jarig jubileum van de Bannabikira Sisters werd door de familie Verkleij/Wesselingh een bedrag bijeen gebracht van 1100€, bestemd voor de bouw van een tehuis voor thuisloze alleenstaande vrouwen en hun kinderen, vaak lijdend aan aids/hiv.

Het Bwandafonds initieert dus geen nieuwe projecten maar wil vooral aansluiten bij de behoeften die de Bannabikira aangeven, beargumenteren en waarvoor zij verantwoording afleggen.

Wie geïnteresseerd is in achtergrondinformatie leze HULP. In dit boek houden R. Bodelier en M. Vossen heersende opinies tegen het licht en trekken de wijdverspreide geruchten over ontwikkelingshulp na. Hun conclusies zijn zowel onthutsend als bemoedigend. ISBN 9789066115255

Riet Nouwens.

Hieronder de tekst uit een E-mail die we op 17 april ontvingen van Zr Theopista. Ze meldt daarin dat ze is overgeplaatst naar een andere school.

Theopista was voor ons vanaf het begin een goed en betrouwbaar contact. We zullen zien hoe het verder loopt.

Dear Riet

greetings from Sr. Theopista. let me hope that you are in good condition with your family withing this Easter season. i have taken so long without communicating to you because of the new year and new term.

I am very happy for the good performance of 2013, whereby we got 30 first grades and 29 pupils got 2nd grade. I thank God for that and your assistance in this matter. Parents and teachers as well as pupils and the community were very happy. Thank God for us too.

Allow me to extend our sincere thanks to you for what you sent to us. we managed to buy three computers and repaired a small dormitory for boys behind the big dormitory of the girls.

Riet, i thank you for your co-operation during my stay in St. Thereza Primary School.

From January, i was transferred to St. Immaculate Villa Maria. we are in the same parish with different schools.

for more information about the projects and the accountability of the money sent, will be communicated soon as i wait to hear from you soon.

I wish you a happy Easter season.

Yours faithfully,

Sr. Theopista Namukasa

Een aantal korte berichten:

We gaan behoorlijk met onze tijd mee; we hebben een website: www.bwandafonds.nl en nog een mooie ook!! Veel info, foto's en ook de vorige 12 nieuwsbrieven kunt daar terugvinden. Kijk eens en laat ons weten wat u ervan vindt.

We mikken met ons fonds op vooral familie voortgekomen uit Jan Verkleij en Agatha Stokman, wonende op Aurora te Hazerswoude. Wat hun dochter ons heeft nagelaten is het koesteren meer dan waard. Op de website van ons fonds staan ook de eerste drie generaties nakomelingen, tenminste... gedeeltelijk. Kunt u aanvullen dan horen we het graag.

We willen ook graag de schaal waarop we de nieuwsbrieven verspreiden wat vergroten. We bereiken nu slecht een klein gedeelte van de afstammelingen van Jan Verkleij en Agatha Stokman. We bereiken nu de afstammelingen van Jan B Wesselingh/Jans Verkleij en ook de afstammelingen van Dirk Verkleij/Jacoba Koot. Kunt u ons helpen aan mail adressen van de afstammelingen van de overige families; graag. Dan kunnen we hen ook op de hoogte houden en informeren wat hun verre familie heeft nagelaten in Oeganda. Zie ook de website www.bawandafonds.nl Stuur u mail naar conract@bwandafonds.nl U helpt ons er enorm mee.

In het weekend van 13 en 14 september is het openmonumentendag. Het thema is dit jaar reizen. De Bernardus-of Scheepjeskerk te Hazereswoude doet natuurlijk ook mee: Reizen van missiezuster en paters en dus ook die van Aggje en Cato. Liggen uw roots in de Groenendijk? Een mooie aanleiding ide weer eens te bezoeken en andere (oud) groenendijkers te ontmoeten. En ook om de kerk te bezoeken en maar ook het klooster/ pastorie zijn open en in de tuin kunt u nog eens mijmeren over "vroeger".

16

Zoveel jaren zoveel miljarden!!! en nog steeds jaarlijks ziele filmpjes op tv van uitgemergelde zwartjes in zielig Afrika?? Kom op zeg... de enige conclusie die je KUNT trekken is dat het weggegooid geld is. 'Cultuurshock' op www.depers.nl

ONTWIKKELINGS- HULP: WAT HEEFT HET OPGELEVERD?

Spectaculaire successen

Is ontwikkelingshulp weggegooid geld? Vraag dat maar eens aan vrouwen in Bangladesh of Mozambique, die dankzij ontwikkelingshulp hun baby's laten vaccineren, hun kinderen naar school sturen en zelf aan het werk gaan met een microkrediet.

De afgelopen decennia leverde ontwikkelingshulp enorme resultaten op. Door grootschalige vaccinatiecampagnes daalde de kindersterfte wereldwijd met bijna dertig procent. Pokken werd uitgeroeid en gevaarlijke ziektes zoals polio en rivierblindheid zijn sterk op hun retour. Door het verstrekken van gratis aidsremmers daalde in landen als Malawi het aantal aidsdoden met bijna 80 procent. Senegal wist het besnijden van meisjes krachtig terug te dringen. In Azië maakte de introductie van nieuwe zaden en irrigatietechnieken een einde aan telkens terugkerende hongersnoden. In zuidelijk Afrika steeg het aantal schoolgaande kinderen in slechts zeven jaar tijd van 54 naar 70 procent. Ontwikkelingshulp was een belangrijke financier van deze vooruitgang. In tegenstelling tot wat veel mensen denken, heeft ontwikkelingshulp veel bereikt. Oók in Afrika.

Bladzijde uit de brochure "Voorbij de borrelpraat" van Mirjam Vossen. Deze brochure met 30 "borrelpraatstellingen" over ontwikkelingshulp is verschenen bij de uitgeverij "Wereldpodium" te Tilburg.

Hoe staan we er financieel voor ?

Nog niet zo bijster goed moeten we constateren. We hebben net over de 1000 euro op de bankrekening staan. Dat is inclusief een gift van 450 euro vanwege Bram Wesselingh's 90ste verjaardag. Veel dank daarvoor.

Willen we het bedrag van vorig jaar evenaren (4150 euro) dan moet er dus nog het een en ander gebeuren.

Laat van u horen via onze bankrekening NL66TRIO0784761345

BWANDAFONDS

Het Bwandafonds ondersteunt werk in Oeganda van de Daughters of Mary, gesticht in 1910 door Mère Mechtilde (Cato Verkleij)

Initiatief

Joke Linders, Riet Nouwens, Jan Verkleij, Nico Wesselingh, Marloes Wesselingh, Tessel Linders, Sofie de Groot en Frank Velthuizen

Correspondentie adres:

Beukenlaan 2
2382ER Zoeterwoude Nederland
071-5619025.

Mail: contact@bwandafonds.nl

Triodos bank NL66TRIO0784761345
tnv J.F. Verkleij en/of M.L. Nouwens.